

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0081/2014

3.2.2014

JELENTÉS

az Európai Bizottságnak az EU kohéziós politikájáról szóló 7. és 8. eredményjelentéséről, valamint a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról szóló 2013. évi stratégiai jelentésről (2013/2008(INI))

Regionális Fejlesztési Bizottság

Előadó: Vilja Savisaar-Toomast

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	12
VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	16
VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	21
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	25

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Európai Bizottságnak az EU kohéziós politikájáról szóló 7. és 8. eredményjelentéséről, valamint a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról szóló 2013. évi stratégiai jelentésről

(2013/2008(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló, 2011. november 24-i hetedik helyzetjelentésére (COM(2011)0776), és az azt kísérő szolgálati munkadokumentumra (SEC(2011)1372),
- tekintettel a Bizottság „Nyolcadik eredményjelentés a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról – A válság regionális és városi dimenziója” című, 2013. június 26-i jelentésére (COM(2013)0463), és az azt kísérő szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0232),
- tekintettel a Bizottság „Kohéziós politika: 2013. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti programok végrehajtásáról” című, 2013. április 18-i jelentésére (COM(2013)0210), és az azt kísérő szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0129),
- tekintettel a Közös Stratégiai Kerethez tartozó Európai Regionális Fejlesztési Alapra, Európai Szociális Alapra, Kohéziós Alapra, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2011. október 6-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0615),
- tekintettel a „Kohéziós politika: reálgazdasági beruházások” című, 2009. március 11-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az Európai Unió 2013 utáni kohéziós és regionális politikájáról szóló, 2010. október 7-i állásfoglalására²,
- tekintettel a kohéziós politikának a lisszaboni és az EU2020-célkitűzések eléréséhez való hozzájárulásáról szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására³,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és „a növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházás” célkitűzésről szóló egyedi rendelkezésekről, valamint az 1080/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló 2011. október 6-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0614),
- tekintettel a Régiók Bizottságának az Európa 2020 stratégiáról szóló 4.

---

¹ HL C 87. E, 2010.4.1, 113. o.

² HL C 371. E, 2011.12.20, 39. o.

³ HL C 161. E, 2011.5.31, 120. o.

monitoringjelentésére (a Régiók Bizottsága, 2013. október),

- tekintettel a Regionális és Várospolitikai Főigazgatóság, valamint a Foglalkoztatás, a Szociális Ügyek és a Társadalmi Összetartozás Főigazgatósága „A foglalkoztatás és a gazdaság növekedését elősegítő uniós kohéziós politika” című, 2013. júliusi közös dokumentumára,
  - tekintettel a Parlament által közzétett, „Kohéziós politika 2013 után: a jogalkotási javaslatok kritikai értékelése” című, 2013. júniusi tanulmányra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0081/2014),
- A. mivel tapasztalati bizonyítékok azt mutatják, hogy a gazdasági, pénzügyi és társadalmi válság megállította, sőt megfordította a konvergenciafolyamatokat, súlyosbítva a régiók közötti egyenlőtlenségeket és lezárva egy olyan időszakot, amely során az egy főre jutó GDP-ben mutatkozó regionális különbségek és az Unión belüli munkanélküliség következetesen csökkent, valamint súlyosabban érintve az Unió gyengébb régióit;
- B. mivel mind tagállami, mind uniós szinten tapasztalható a közpénzek csökkenése és az elosztásukra irányuló egyre nagyobb nyomás, és ezzel együtt a válság és az azt követő recesszió, valamint a több tagállamban előforduló államadósság-válság arra kényszerítette a tagállamokat, hogy végre bevezessék a szükséges, a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés helyreállítását szolgáló fontos strukturális reformokat, amelyek esetenként a strukturális és kohéziós alapok társfinanszírozásának csökkentését eredményezték;
- C. mivel a költségvetési konszolidációra irányuló intézkedések megnövelték a kohéziós politikának mint a közberuházások finanszírozási forrásának szerepét és jelentőségét, különösen szubnacionális szinten, mivel kiemelkedően sok tagállamban és régióban az összes közberuházás több mint felét az ehhez a politikához kapcsolódó finanszírozásból fedezik;
- D. mivel a válság az összes európai régiót és várost kedvezőtlenül érinti, növelve így a kohéziós politikából származó finanszírozás jelentőségét az átmeneti és a fejlettebb régiókban is;
- E. mivel az Európa 2020 stratégia célkitűzéseire való hozzájárulást kifejezetten erős regionális dimenzió jellemzi, amelyet az Unió kohéziós és egyéb beruházási politikái keretében megszülető programok újabb generációjának előkészületei és megvalósítása során figyelembe kell venni;
- F. mivel a kohéziós politika egészen mostanáig a felhasználásra és nem a célkitűzések meghatározására és nyomon követésére – illetve azok megvalósításának értékelésére – helyezte a hangsúlyt, míg a nyomon követési és értékelési rendszerek nem végzik el teljes mértékben a helyi, regionális és interregionális jellemzők, sajátosságok és igények alapján

differenciált célok meghatározásának pontosítására irányuló feladatukat;

- G. mivel a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret összefüggésében továbbra is a kohéziós politika marad az uniós közfinanszírozás legfőbb forrása, és mivel a kohéziós politika új kerete minden hangsúlyt arra helyez, hogy a befektetések regionális és helyi szinten a legfontosabbnak ítélt területekre, például a munkahelyteremtésre, a kkv-kra, a foglalkoztatásra (különös tekintettel a fiatalok foglalkoztatására), a foglalkozási mobilitásra, a szakképzés és oktatás területére, a kutatásra és az innovációra, az ikt-ra, a fenntartható közlekedésre és a szűk keresztmetszetek elhárítására, a fenntartható energiára, a környezetvédelemre, a közigazgatási szervek intézményi kapacitásának támogatására és a hatékony közigazgatásra, valamint a városfejlesztésre és a városokra irányuljanak;
- H. mivel az igény, hogy kevesebb forrással többet érjünk el, az intelligens szakosodásnak az új kohéziós szakpolitikai keretbe való bevonását indította el (közös rendelkezésekről szóló rendelet¹) annak érdekében, hogy a régiók stratégiai és egységesebb megközelítéssel rendelkezessenek a kutatásra és az innovációra irányuló támogatás révén megvalósuló gazdasági fejlődés tekintetében;
- I. mivel az újabb kohéziós politika jogszabályi keretei között az Unió intelligens, fenntartható és inkluzív növekedési stratégiája megvalósításának tükrében a partnerség és a többszintű kormányzás általános horizontális alapelvnek számít;
- J. mivel a 2007 és 2013 közötti program során elvégzett értékelések nem vették figyelembe a teljes – az eredményességet, hatékonyságot és hatásvizsgálatot is magában foglaló – értékelési ciklust;
- K. mivel a finanszírozás-felhasználási arány a tagállamok körében kb. 50%, az időszak utolsó évében pedig megközelítőleg 30%;
- L. mivel a kkv-k nehézségekkel szembesülnek a bankszektorból származó finanszírozáshoz való hozzáférés tekintetében;

A jelenlegi programozási időszak végrehajtással kapcsolatos általános kihívásai

- 1. üdvözli az elért eredményekről szóló hetedik és a nyolcadik jelentést, valamint a 2013. évi stratégiai jelentést, és felszólítja a 2007–2013-as időszakra vonatkozó utólagos értékelést jelenleg elindító Bizottságot, valamint a tagállamokat, biztosítsák, hogy a nyomon követés és az értékelés megbízható adatokon alapuljon, vizsgálják meg a műveletek hatékonyságát, eredményességét és hatását, gondoskodjanak arról, hogy a korábbi általános rendeletben foglaltaknak megfelelően az utólagos értékelés 2015 végére elkészüljön annak érdekében, hogy az új programozási időszak végrehajtását szem előtt tartva le lehessen vonni az egyértelmű tanulságokat;

---

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1303/2013/EU rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

2. úgy véli, hogy a költségvetési konszolidációra irányuló intézkedések önmagukban nem elegendők ahhoz, hogy elősegítsék a növekedést és a jó színvonalú, fenntartható munkahelyeket teremtő beruházásokat, amelyekhez a gazdaságot támogató és a fellendülés irányába tett – még óvatos és félénk – lépéseket elősegítő intézkedésekre is szükség van;
3. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy több munkahely teremtésének az eszközöként növeljék beruházásaikat a vállalkozói készség, a vállalkozásindítás és az önfoglalkoztatás terén, különösen mivel a kkv-k és mikro-vállalkozások biztosítják az uniós magánszektor munkahelyeinek több mint kétharmadát; úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a regionális és a helyi szintekre; ezenkívül úgy véli, hogy a társadalomtudatos és szociális vállalkozásba történő beruházások további jó lehetőséget nyújtanak a közjavak és a közszolgáltatások által ki nem elégített szociális szükségletek teljesítésére.
4. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy – különösen szubnacionális szinten – a gazdasági válság hatásai következtében nem áll rendelkezésre elegendő közforrás az Európa 2020 stratégia megfelelő végrehajtására, továbbá amiatt, hogy a kevésbé fejlett tagállamok és régiók közül sok nagymértékben függ a kohéziós politikából származó finanszírozástól; véleménye szerint az esetleges makrogazdasági szankciókra vonatkozó bármiféle határozathozatal előtt alaposan meg kell vizsgálni az egyes tagállamok fejlődésének kohéziós finanszírozástól való óriási függőségét;
5. meggyőződése, hogy annak ellenére, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keretből a kohéziós politikára jutott források viszonylag csekélyek a ténylegesen felmerülő igényekhez képest, a hatékonyság növelésének és az uniós és nemzeti költségvetések közti szinergia biztosítása mégis fontos mozgatórugója a növekedést elősegítő intézkedéseknek;
6. úgy véli, annak érdekében, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézióra irányuló célokkal párhuzamosan megvalósuljon az uniós stratégiában foglalt intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés úgy, hogy szem előtt tartják a hosszú távon munkahelyteremtő és innovatív potenciállal rendelkező szektorokra történő összpontosítás szükségességét is, fontos a számos kevésbé fejlett régió jelentős szükségleteinek figyelembevétele az infrastrukturális projektekbe történő beruházások tekintetében az olyan alapvető ágazatokban, mint a közlekedés, a távközlés és a fenntartható energia;
7. meggyőződése, hogy – annak ellenére, hogy bizonyított a helyi és regionális hatóságok részvétele a partnerségi megállapodások előkészítésében – további erőfeszítés szükséges a kohéziós politika, az Európa 2020 stratégia és az európai szemeszter irányítási rendszere területi dimenziójának megerősítése érdekében, egyfelől az irányítás különböző szintjein zajló valódi párbeszéd és a komplementaritás biztosításával, másfelől a nemzeti, regionális és helyi szinteken azonosított igényeknek és sajátosságoknak az előbbi szinteken meghatározott prioritásokkal való következetes összehangolásával; e tekintetben hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az önkormányzatokat és régiókat kellőképpen bevonják a nemzeti stratégiák kidolgozásába és saját egyedi problémáik és kihívásaik meghatározásába, mindeközben elkerülve az adminisztratív terhek növekedését;
8. úgy véli, hogy a kohéziós politika a legjobb helyzetben van ahhoz, hogy megteremtse az

Európa 2020 stratégia területi dimenzióját, amely az Unió és a tagállamokon belül fennálló, egyértelmű növekedési különbségek kezeléséhez, valamint az Unió legkülső és leggyéribben lakott területein a növekedési potenciál kihasználtságának biztosításához, továbbá annak kezeléséhez szükséges, hogy az intézményi kapacitások közötti különbségek annyit jelentenek, hogy az egyes régiók az adott célértékeket nem tudják egyforma módon referenciaként használni;

Középpontban a foglalkoztatás és a társadalmi befogadás

9. különösen aggasztja, hogy a válság következtében jelentősen növekedett a szegénység vagy társadalmi kirekesztés kockázatának kitett személyek, az anyagilag nélkülözők, a leromlott környezetben és szegényes lakhatási körülmények között élők vagy nagyon alacsony munkaintenzitású, társadalmi kirekesztéstől és energiaszegénységtől fenyegetett személyek százalékos aránya, nagyobb mértékben a konvergenciaregiókban és a városokban, különösen a fővárosok körüli régiókban, amelyek a mutatók szerint fejlett területeknek számítanak, és mindez jobban érinti a nőket, az egyszülős családokat, a négy- vagy többgyerekes nagycsaládokat, a gondozókat (különösen a fogyatékos családtagról gondoskodókat), a marginalizált közösségek tagjait vagy a nyugdíjazáshoz közel álló idős embereket, akik számára nehéz, hogy hozzáférjenek az egyenlő esélyekhez;
10. úgy véli, hogy e kérdéseket – amelyek súlyosan veszélyeztetik a régiók közötti kohéziót, és közép- és hosszú távon kockázatot jelenthetnek az Unió versenyképességére nézve – sürgősen kezelni kell, különösen a fiatalok fenntartható, minőségi foglalkoztatáshoz való hozzáférést és a társadalmi befogadást biztosító politikákra való összpontosítás, a kkv-k e tekintetben betöltött létfontosságú szerepének előmozdítása, a munkahelyek töredezettségének csökkentése és a munkahelyek közötti átmenet megkönnyítése, a tartós munkanélküliekre vonatkozó szakmai átképzési programokra való összpontosítás, az életpályájuk végén járó személyek által szerzett tapasztalatok felhasználása és a nők és férfiak egyenlő mértékű gazdasági függetlenségének elősegítése révén; alapvető fontosságúnak tartja emellett az információs és kommunikációs eszközök fizikai hozzáférhetőségét és elérhetőségét, amit megbízható, objektív és összehasonlítható mutatók segítségével és a demográfiai kihívások figyelembevételével kell értékelni;
11. kitarthat emellett, hogy az Európai Szociális Alapnak (ESZA) továbbra is fontos szerepet kell játszania a humán tőke terén a régiók között fennálló különbségek csökkentésében és a foglalkoztatási szintek növelésének elősegítésében, az Európai Regionális Fejlesztési Alappal (ERFA) párhuzamosan és azzal együtt, valamint hozzá kell járulnia az Unió néhány jelenlegi fő prioritásának teljesítéséhez, nevezetesen a fiatalok foglalkoztatottságának és a munkaerőpiacnak a fellendítéséhez, a fenntartható gazdaság és növekedés elősegítéséhez, a korai iskolaelhagyók számának csökkentéséhez, valamint a szegénység, a megkülönböztetés és a társadalmi kirekesztés leküzdéséhez; ezért kitarthat emellett, hogy meg kell erősíteni a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét, különösen ami az ESZA műveletinek hatékonyságát és eredményességét illeti, és felhívja a Bizottságot, hogy teljes körűen elemezze az ESZA által kifejtett összes hatást, illetve annak a munkanélküliségi rátára és a munkahelyteremtésre gyakorolt valós eredményeit;
12. elismeri, hogy az ESZA költségvetésének jelentős hányadát a több és jobb álláshely előmozdítására, a hátrányos helyzetű csoportok, többek között a fogyatékosokkal élő

személyek integrálásának és részvételének támogatására, valamint egy mindenki számára hozzáférhető, befogadó társadalom kialakítására különítették el; nyomatékosítja azonban, hogy válság idején nagyobb hangsúlyt kell fektetni arra, hogy az ESZA-t hatékonyan és célzottan a helyi és regionális egyenlőtlenségekkel, illetve a társadalmi kirekesztettséggel szembeni küzdelemre, és a legkiszolgáltatottabb csoportok és különösen a fiatalok foglalkoztatáshoz való hozzáférése, valamint a nemi alapú szegregáció csökkentése révén a nők munkaerőpiacra történő újbóli beilleszkedésének segítésére fordítsák;

13. rámutat, hogy a korai iskolaelhagyók magas száma egyes régiókban jóval meghaladja a célként kitűzött 10%-ot, valamint hogy a korai iskolaelhagyók számára igényeiknek megfelelő oktatást, képzést vagy munkát kell felajánlani; e tekintetben utal az ifjúsági garancia jelentőségére a korai iskolaelhagyók szempontjából; hangsúlyozza, hogy a korai iskolaelhagyók számának csökkentése érdekében fontos, hogy az oktatási rendszer inkluzív legyen, és egyenlő esélyeket kínáljon minden fiatal számára; rámutat, hogy ezért megoldást kell találni ezen alacsonyán képzett fiatalok készségelsajátítását segítő, akadálymentes, hozzáférhető és minőségi szakképzések és munkahelyi képzések révén való munkaerő-piaci integrálására, tekintettel arra, hogy a képzettség hiánya növelheti munkanélküliség kockázatát, az pedig növelheti a szegénység kockázatát, illetve a kirekesztettséghez, az elidegenedéshez és az önálló élet kiépítésére irányuló megghiúsult erőfeszítésekhez kapcsolódó társadalmi kihívások tömegével jár; rámutat, hogy e célból kulcsfontosságú az ESZA hozzájárulása abból a szempontból, hogy több fiatalnak nyújt segítséget az iskolában maradáshoz, valamint a munkához és a karrierhez szükséges megfelelő képzettség megszerzéséhez, illetve hogy a hátrányos csoportokhoz és kisebbségekhez tartozó gyermekeknek, többek között a fogyatékkal élő személyeknek szóló különleges projektjei révén szélesebb körű hozzáférést biztosít a minőségi oktatáshoz; felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék megfelelő szakképzések és munkahelyi képzések kialakítását azok számára, akiknek ez a javára szolgál;
14. hangsúlyozza, hogy a fiatalok foglalkoztatási helyzete nagymértékben függ az általános gazdasági helyzettől, következésképpen a fiatalok számára az oktatásból a munka világába való átlépésük során nyújtott támogatás, útmutatás, illetve a figyelemmel kísérésük alapvető fontosságú; úgy véli, hogy ezért a Bizottság az e területet érintő valamennyi jövőbeli szakpolitikai javaslatot összehangolhatná a „Mozgásban az ifjúság” és a „Több lehetőség a fiataloknak” kezdeményezésekkel;
15. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatottság egyes régiókban még mindig 60% alatti, és egyes régiók még a saját nemzeti célszámaiktól is 20–25%-kal elmaradnak, ez pedig különösen hátrányosan érinti a fiatalokat, a nőket, az időseket, a gondozókat és fogyatékkal élő személyeket; hangsúlyozza, hogy bizonyos válságintézkedések negatív hatást gyakorolnak a kohézióra, és alapvetően megnövelik az Unión belüli egyenlőtlenségeket; hangsúlyozza, hogy a magas kockázatnak kitett csoportok foglalkoztatásának fenntartásához, vagy foglalkoztatási lehetőségek számukra való létrehozásához a munkahelyteremtés, a képzési lehetőségek és a munkahelymegtartás kérdéseivel foglalkozó célzott intézkedésekre van szükség; hangsúlyozza, hogy bizonyos elzárt településeken a sokadik generáció él munka nélkül, és ez különösen fenyegeti a marginalizált közösségeket;
16. rámutat, hogy a foglalkoztatási arányok továbbra is messze elmaradnak attól a 2020-ra kitűzött céltől, hogy a 20 és 64 év közötti népesség 75%-a foglalkoztatva legyen;

megjegyzi, hogy míg regionális szinten nincsenek konkrét foglalkoztatási célértékek, az uniós tagállamok nemzeti célértékeket állapítottak meg maguknak, amelyeket viszont a legtöbb esetben nem értek el, mivel a pénzügyi és gazdasági válság erőteljes aszimmetrikus hatást gyakorolt a regionális munkaerőpiacokra, elsősorban Dél-Európában, ahol ezt az ifjúsági munkanélküliség szembeszökő megemelkedése kísérte;

17. úgy véli, hogy a fenntartható növekedés és az erőforrás-hatékonyság kihívásaival minden régió küzd; e tekintetben hangsúlyozza, hogy olyan szakpolitikákra van szükség, amelyek a költségek tekintetében az oktatás, az egész életen át tartó tanulás, a kutatás, az innováció és fejlesztés, az energiahatékonyság és a helyi vállalkozások területét, valamint az új pénzügyi eszközök valamennyi vállalkozásfajta – de különösen a kkv-k – számára való kidolgozását részesítik előnyben;
18. emlékeztet arra, hogy a kkv-k komoly munkahelyteremtő potenciállal rendelkeznek, és olyan szakpolitikák kidolgozására sürgeti a tagállamokat, amelyek javítják a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését és azok finanszírozási feltételeit; felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a tagállamokkal a pályázati felhívásokkal kapcsolatos rendszer átláthatóságának és kiszámíthatóságának javítása, illetve annak érdekében, hogy – különösen az egymással a gyorsan változó környezetben versengő kkv-k esetében – csökkenjen a pályázati felhívás közzététele és a szerződés odaítélése között eltelő idő;
19. nyomatékosan felhívja arra a figyelmet, hogy különös figyelmet kell fordítani a kulturális és a kreatív ágazatra, amely hozzájárul az Európa 2020 stratégia – többek között a munkahelyteremtésre vonatkozó – céljainak eléréséhez; hangsúlyozza ezen ágazatok nélkülözhetetlen hozzájárulását a régiók és városok fejlődéséhez; felszólít olyan tartós intézkedések végrehajtására, amelyek előmozdítják a nőknek szóló továbbképzést ezekben az ágazatokban, továbbá annak biztosítására, hogy a nők képesítését hatékonyan hasznosítsák, és új munkalehetőségeket hozzanak létre;

Az értékelésből származó bizonyítékok

20. emlékeztet arra, hogy míg erőteljes bizonyítékok mutatják, hogy a kohéziós politika végrehajtása felgyorsult, és hogy az abból eredő programok számos jelentős hozzájárulást jelentettek számos olyan területen, ahol a gazdasági korszerűsítés és a versenyképesség érdekében beruházásokra van szükség (például a kutatás és fejlesztés, kkv-k támogatása, újraiparosítás, társadalmi befogadás, illetve oktatás és képzés területén), a jelenlegi programozási időszak végéig több tagállam nem fogja tudni végrehajtani programját; ezzel összefüggésben arra sürgeti a Bizottságot, hogy az alacsony felhasználási arány okait alaposan elemezze, és nyomatékosan kéri a tagállamokat, hogy a pénzügyi források felhasználásának meggyorsítása érdekében biztosítsanak társfinanszírozást;
21. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy keressenek szinergiákat a kohéziós politikai finanszírozás és egyéb (például a TEN-T-re, a TEN-E-re, az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközre, a Horizont 2020-ra, a COSME-ra és más programokra szánt) uniós források, továbbá az Európai Befektetési Bank és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank által nyújtott finanszírozási lehetőségek között; arra sürgeti a tagállamokat, hogy gyorsítsák meg a végrehajtást, és egyszerűsítsék az elérhető pénzügyi forrásokhoz való hozzáférést annak érdekében, hogy a kkv-ket, a civil társadalmi

szervezeteket, a helyi önkormányzatokat és más érdekelt kedvezményezetteket azok felhasználására ösztönözzék;

Az ellenőrzés és az értékelés kihívásai

22. úgy véli, hogy az értékelésnek jelentős szerepet kell játszania a politikáról folytatott vitában és a tanulásban, de aggodalommal állapítja meg, hogy noha az ellenőrzési adatok biztosítása és a végrehajtásra vonatkozó adatok javítják a kitűzött célok minőségét, az eredményekről készített jelentések egyenetlen minősége számos esetben megnehezíti, hogy a regionális és helyi szinten kitűzött célok felé történő előrelépésről teljes és pontos kép álljon össze; hangsúlyozza, hogy az értékelés során a kedvezményezettekre – többek között a kk-vkre, a helyi és regionális hatóságokra és a nem kormányzati szervezetekre – háruló fölösleges terheket is fel kell mérni, illetve az azok enyhítését célzó intézkedésekre javaslatot kell tenni; úgy véli, hogy az ellenőrzéshez kapcsolódóan további terheket nem szabad előírni;
  23. úgy véli, hogy az eredményjelentések – vagy az érintett szintre vonatkozó adatok elérhetetlensége vagy a rendelkezésre bocsátott statisztikai adatok és a nyomon követést igénylő kohéziós politikai célkitűzések megvalósításának szintje közötti nem teljesen egyértelmű kapcsolat miatt – nem nyújtanak teljesen tiszta képet a kohéziós politika végrehajtásában és a kitűzött célok megvalósításában elért eredményekről;
  24. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a jelentéstétel átláthatóságának, valamint a tervezés és a végrehajtás minőségének javítása érdekében teljes mértékben használják ki a jelenlegi jogszabályi keret összefüggésében rendelkezésre álló nyomonkövetési és értékelési eszközöket (erősebb eredményorientáltság, közös output-mutatók használata, programspecifikus eredménymutatók választása és egyértelmű eredményességmérési keret);
- úgy ítéli meg, hogy míg a 2007–2013 közötti időszakban az ERFA és a Kohéziós Alap által társfinanszírozott kohéziós politikai programok értékelései alapján a tagállamok általában megfelelően tudatában vannak a programok létrehozása esetében a nemek közötti egyensúlyra vonatkozó követelménynek (70%¹), arra is rámutatnak, hogy a nemek közötti egyenlőséget a problémák vagy számszerűsített célok egyértelmű meghatározásában egyáltalán nem szerepeltették megfelelően (kevesebb mint 8%); kéri a Bizottságot, hogy tökéletesítse a tagállami jelentéstételi rendszereket olyan mutatók bevezetésével és alkalmazásával, amelyek alapján értékelni lehet, hogy a kohéziós politika milyen mértékben támogatta a nemek közötti egyenlőség tekintetében elért tényleges előrelépést, illetve hogy az előrelépések milyen mértékben valósultak meg;
26. annak ellenőrzésére sűrgeti a Bizottságot, hogy az irányító hatóságok alkalmazzák-e a késedelmes fizetésekről szóló irányelvet a projektek kedvezményezettjeivel szemben, illetve a fizetési késedelmek csökkentésére megfelelő intézkedéseket hoznak-e;
  27. kéri, hogy a Bizottság Belső Ellenőrzési Szolgálat és az Európai Számvevőszék fokozza a kohéziós és strukturális alapokkal, különösen pedig az ESZA-val kapcsolatos

---

¹ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf

teljesítményellenőrzéseit;

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.

INDOKOLÁS

2010 júniusában az Európai Tanács jóváhagyta az Európa 2020 stratégiát, az EU intelligens, fenntartható és inkluzív növekedési stratégiáját. A regionális és helyi hatóságok a hatáskörükbe tartozó intézkedéseken keresztül kulcsfontosságú szerepet tölthetnek be ebben a stratégiában.

A kohéziós politika kulcsfontosságú megvalósítási mechanizmus az Európa 2020 számára, mivel hosszú ideje tart már, hogy partnerségben a regionális és helyi önkormányzatokkal, a gazdasági szereplőkkel, a szociális partnerekkel és a civil szervezetekkel megtervezi és végre is hajtja az integrált regionális és városi programokat. Biztosítani tudja az Európa 2020 számára a regionális és helyi hatóságok tevékeny támogatását, melyek a sikeres működéshez szükségesek.

7. jelentés az elért eredményekről

2011 novemberében a Bizottság jóváhagyta a gazdasági, szociális és területi kohézió terén elért eredményekről szóló 7. jelentést, amely kiemeli az Európa 2020 stratégia regionális és városi dimenzióit

A 7. jelentés értékeli, hogy a régiók és városok a kohéziós politika szempontjából hogyan tudnak hozzájárulni az Európa 2020 stratégiában szereplő háromféle növekedési célkitűzéshez. Felméri, hogy hol tartanak jelenleg a városok és régiók a nemzeti reformprogramban javasolt, 2020-ig kitűzött nemzeti célkitűzésekhez képest.

A kohéziós politika programjainak úgy kell kiválasztaniuk beruházási prioritásaikat, hogy közben figyelembe veszik a régió vagy a város kiinduláskori helyzetét a 2020-ig kitűzött nemzeti célokhoz viszonyítva, továbbá meg kell határozniuk azokat a központi kérdéseket, melyeket elősegítenek, valamint amelyek ellen fellépnek.

8. jelentés az elért eredményekről

2013 júniusában a Bizottság elfogadta a gazdasági, szociális és területi kohézió terén elért eredményekről szóló 8. jelentést.

2014-ben a kohéziós politikára vonatkozó programozási időszak az elmúlt ötven év legsúlyosabb gazdasági visszaesését követő időszakban kezdődik. A válság miatt az EU-ban megfordult az egy főre eső regionális GDP konvergenciája felé tartó folyamat, és nőtt a munkanélküliség. Most az a feladat, hogy különösen a kevésbé fejlett régiókban és városokban elérjük, hogy újra biztos növekedési pályára kerüljön a gazdaság.

Az EU-ban 2008 második negyedében kezdődött a gazdasági recesszió, és 15 hónapon át tartott. A recesszió óta a GDP szerinti átfogó növekedés lassú volt. Az EU GDP-je 2011 utolsó és 2012 első kettő és utolsó negyedében újra csökkent.

A válság a foglalkoztatás csökkenése és a növekvő szegénység és társadalmi kirekesztés miatt megnehezítette az Európa 2020 stratégia céljainak elérését. Továbbá az egyre növekvő regionális különbségek aláássák az Európai Unió és a kohéziós politika egyik kulcsfontosságú célját.

A jelentés rámutat arra, hogy a problémák intenzitása Európán belül jelentős mértékben eltér. Mindez arra utal, hogy a jövőbeli kohéziós programokra vonatkozó terveknek tükrözniük kell ezeket a különbségeket annak érdekében, hogy hatásuk a lehető legnagyobb legyen, és ott vegyék célba a problémákat, ahol a legsúlyosabb formában jelentkeznek. Mindezek alapján a jövőbeli kohéziós programoknak külön hangsúlyt kell fektetniük a növekedést serkentő és munkahelyeket teremtő beruházásokra. Csak stabil és erős gazdaságélénkülés csökkentheti a munkanélküliséget.

A Bizottság azt javasolta, hogy a forrásokat néhány fontos területre koncentrálják, többek között a foglalkoztatásra, (különösen a fiatalok esetében), az oktatásra és a képzésre, a társadalmi befogadásra, az innovációra és a kkv-kra, az energiahatékonyságra és a karbonszegény gazdaságra, valamint hogy vonják be az ikt-infrastruktúrákat és a digitális növekedéssel kapcsolatos intézkedéseket.

A pénzügyi konszolidáció tovább növeli a kohéziós politika szerepét, amely 2014 és 2020 között a közsférabeli beruházások fontos forrása. A kohéziós támogatások a kevésbé fejlett tagállamok és régiók közül sokban már a közsférabeli beruházásaik több mint felét teszik ki.

Stratégiai jelentés

A Bizottság 2013 áprilisában elfogadta a kohéziós politika 2007–2013 közötti programjainak végrehajtásáról szóló, 2013. évi stratégiai jelentést.

A tagállami jelentések áttekintést nyújtanak a tagállamok előtt álló társadalmi-gazdasági kihívásokról és az uniós finanszírozású programok végrehajtásáról egy történelmi jelentőségű nehézségekkel teli időszakban. A jelentések így hozzájárulnak a kohéziós politika célkitűzéseinek megfelelő eredmények átláthatóságának és számonkérhetőségének megerősítéséhez.

Az ERFA és a Kohéziós Alap által finanszírozott programokra vonatkozóan közölt alapmutatók kumulált értékei igazolják, hogy e programok jelentős eredményeket érnek el számos olyan területen, ahol a gazdasági korszerűsítés és a versenyképesség javítása érdekében beruházásokra van szükség. A korábbi évekhez képest 2011-ben nagyon jelentős előrelépés történt a beszámolókból megjelent eredmények tekintetében. A munkához jutást, az oktatást, a képzést, a társadalmi befogadást és a közigazgatási kapacitásépítést támogató ESZA-programok előnyeiből nagyon sokan részesülnek.

A tagállamoknak és a régióknak fokozniuk kell az erőfeszítéseiket, és 2015 végéig végre kell hajtaniuk a kiválasztott projekteket. Ezek az erőfeszítések jelentős mértékben hozzájárulnának az Európai Tanács 2012. júniusi ülésén elfogadott Növekedési és Munkahely-teremtési Paktum céljainak eléréséhez. Másrészt a nemzeti költségvetésekre nehezedő teher miatt egyes régiók számára nehéz feladattá válhat a programok végrehajtásához szükséges társfinanszírozás előteremtése.

A tagállamok egy részében jelentős elmaradások tapasztalhatók az innováció és a K+F, a vasútfejlesztés, az informatikai szolgáltatások és a széles sáv, az energia és a kapacitásépítés terén. Némelyik tagállam 2014–2015 folyamán megpróbálhatja átprogramozni a forrásokat azokra a területekre, ahol felhasználásuk könnyebb (pl. a helyi közutak fejlesztésére).

A 2007–2013 közötti programok hatékony mechanizmusokkal rendelkeznek a pénzmozgások és a forrásfelhasználás nyomon követésére, de kevésbé hatékonyan működnek a célok kitűzése, az ellenőrzés és az értékelés szempontjából.

Ennek következtében a jelentések sok információt tartalmaznak a forrásfelhasználásra vonatkozóan, de kevésbé alkalmasak arra, hogy meggyőző, számszerűsített adatokkal alátámasztott beszámolót nyújtsanak a kitűzött célok tükrében az elért eredményekről.

A Regionális Fejlesztési Bizottság saját kezdeményezésű jelentése

Az előadó 2013. november 13-án ismertette a jelentéstervezetet, és azt a bizottság november 27-én tárgyalta meg. Összesen 42 módosítást nyújtottak be. 12 kompromisszumos módosítás készült, amelyeket a bizottság nagy többségben támogatott. A 2014. január 22-i zárószavazás eredménye 39 támogató szavazat, 1 ellenszavazat és 1 tartózkodás volt.

Az előadó egyetértett azzal, hogy a gazdasági, pénzügyi és szociális válság megakasztotta, sőt visszafordította a konvergenciafolyamatot, ezáltal súlyosbítva a régiók közötti eltéréseket, és egy olyan, hosszú időszaknak vetve véget, amelyben az egy főre eső GDP és az uniós munkanélküliség tekintetében fennálló regionális különbségek folyamatosan csökkentek, ugyanakkor az Unió gyengébb régióit erőteljesebben sújtotta.

Az előadó kiemeli, hogy a kohéziós politika ezidáig a felhasználásra és nem a célok meghatározására és ellenőrzésére (illetve a célok elérésének értékelésére) helyezte a hangsúlyt, ugyanakkor az ellenőrzési és értékelési rendszerek nem érik el teljes mértékben azt a céljukat, hogy segítsék a helyi, regionális és interregionális jellemzők, sajátosságok és szükségletek szerint differenciált célok meghatározását.

A kohéziós politika a 2014–2020 közötti többéves pénzügyi kereten belül továbbra is az Unió által biztosított fő közfinanszírozási forrás, és mivel a kohéziós politika új kerete arra helyezi a hangsúlyt, hogy a fontos területeken – például a munkahelyteremtés, a kkv-k, a foglalkoztatás (különösen a fiatalok foglalkoztatása), a munkaerő mobilitása, az oktatás és képzés, a kutatás és innováció, az IKT, a közhatóságok intézményi kapacitásának támogatása és a hatékony közigazgatás, a városfejlesztés és a városok területén – regionális és helyi szinten összpontosítsák a beruházásokat.

A költségvetési konszolidációt célzó politikák önmagukban nem elégségesek ahhoz, hogy fokozzák a növekedést, és támogassák a minőségi, fenntartható munkahelyeket teremtő beruházásokat. A Bizottságnak és a tagállamoknak fokozniuk kell a vállalkozásokra, a vállalkozásindításra és az önfoglalkoztatásra mint további munkahelyeket teremtő eszközre irányuló beruházásokat, különösen mivel a kkv-k és a mikro-vállalkozások biztosítják az Unió magánszektorában lévő munkahelyek több mint kétharmadát. Fontos figyelembe venni, hogy számos kevésbé fejlett régióknak jelentős szüksége van az olyan alapvető ágazatokon belüli

infrastrukturális projektekre irányuló beruházásokra, mint a közlekedés, a távközlés és a fenntartható energia.

A válság miatt jelentősen megnőtt a lakosság azon aránya, amely szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben, anyagi nélkülözésben, romló környezetben és rossz lakhatási körülmények között él, vagy nagyon alacsony munkaintenzitással rendelkezik, és amelyet kirekesztés és energiaszegénység fenyeget. Fontos az Európai Szociális Alapnak a humán tőke terén a régiók között fennálló különbségek csökkentésében és a foglalkoztatási szintek növelésének elősegítésében betöltött szerepe, mivel ez az alap az Európai Regionális Fejlesztési Alappal párhuzamosan és azzal együtt hozzájárul az Unió néhány jelenlegi fő prioritásának teljesítéséhez, nevezetesen a fiatalok foglalkoztatottságának és a munkaerőpiacnak a fellendítéséhez, a fenntartható gazdaság és növekedés elősegítéséhez, a korai iskolaelhagyók számának csökkentéséhez, valamint a szegénység, a megkülönböztetés és a társadalmi kirekesztés leküzdéséhez.

Az értékelésnek jelentős szerepet kell játszania a politikáról folytatott vitában és a tanulásban, ám noha az ellenőrzési adatok biztosítása és a végrehajtásra vonatkozó adatok javítják a kitűzött célok minőségét, az eredményekről készített jelentések egyenetlen minősége számos esetben megnehezíti, hogy a regionális és helyi szinten kitűzött célok felé történő előrelépésről teljes és pontos kép álljon össze.

A Bizottságnak és a tagállamoknak a jelentéstétel átláthatóságának, valamint a tervezés és a végrehajtás minőségének javítása érdekében teljes mértékben ki kell használniuk a jelenlegi jogszabályi keret összefüggésében rendelkezésre álló nyomonkövetési és értékelési eszközöket (erősebb eredményorientáltság, közös output-mutatók használata, programspecifikus eredménymutatók választása és egyértelmű eredményességmérési keret).

27.11.2013

VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Regionális Fejlesztési Bizottság részére

az Európai Bizottságnak az EU kohéziós politikájáról szóló 7. és 8. eredményjelentéséről, valamint a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról szóló 2013. évi stratégiai jelentésről (2013/2008(INI))

A vélemény előadója: Ádám Kósa

JAVASLATOK

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság felhívja a Regionális Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. üdvözli a 7. és 8. helyzetjelentést és felhívja a Bizottságot, hogy a 2014-es 6. kohéziós riportban vizsgálja meg, hogy milyen hosszú távú hatása van a gazdasági válság miatt Európa országai és régiói között egyre csökkenő kohézióknak és milyen intézkedéseket kell tenni a szakadék – különösen a programban részt vevő és az abban részt nem vevő országok közötti szakadék – csökkentése érdekében;
2. hangsúlyozza, hogy a GDP-nek kell a regionális politikai támogatásra való jogosultság meghatározása egyik fő kritériumának maradnia, de azt a legsérülékenyebb régiók azonosítására szolgáló egyéb mutatókkal kell kiegészíteni; kiemeli, hogy a GDP önmagában nem képes átfogó képet adni a regionális fejlődésről és a társadalmi kohézióról, mivel nem vesz figyelembe olyan fontos társadalmi tényezőket, mint a jövedelemkülönbségek és a munkanélküliség;
3. ösztönzi a Bizottságot, hogy a munkanélküliség, a szegénység és a társadalmi kirekesztés növekvő szintjével szembeni harc részeként támogasson olyan különleges intézkedéseket, amelyek több álláshely és fenntarthatóbb munkahelyek létrehozására, a regionális és helyi fejlesztési nevelésbe való beruházásra, a helyi vállalkozói szellem megeremtésére és a mindenféle, de főleg a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára való új pénzügyi eszközök létrehozására irányulnak;
4. elismeri, hogy az Európai Szociális Alap (ESZA) költségvetésének nagy arányát a több és

jobb álláshely előmozdítására, a hátrányos helyzetű csoportok, többek között a fogyatékossgal élő személyek integrálásának és részvételének támogatására, valamint egy mindenki számára hozzáférhető, befogadó társadalom kialakítására különítették el; nyomatékosítja azonban, hogy válság idején nagyobb hangsúlyt kell fektetni arra, hogy az ESZA-t hatékonyan és célzottan a helyi és regionális egyenlőtlenségekkel, illetve a társadalmi kirekesztettséggel szembeni küzdelemre, és a legkiszolgáltatottabb csoportok és különösen a fiatalok foglalkoztatáshoz való hozzáférésére, valamint a nemi alapú szegregáció csökkentése révén a nők munkaerőpiacra történő újbóli beilleszkedésének segítésére fordítsák;

5. rámutat, hogy a korai iskolaelhagyók magas száma egyes régiókban jóval meghaladja a célként kitűzött 10%-ot, valamint hogy a korai iskolaelhagyók számára igényeiknek megfelelő oktatást, képzést vagy munkát kell felajánlani; e tekintetben utal az ifjúsági garancia jelentőségére a korai iskolaelhagyók szempontjából; hangsúlyozza, hogy a korai iskolaelhagyók számának csökkentése érdekében fontos, hogy az oktatási rendszer inkluzív legyen és egyenlő esélyeket kínáljon minden fiatal számára; rámutat, hogy ezért megoldást kell találni ezen alacsonyán képzett fiatalok készségelsajátítását segítő, akadálymentes, hozzáférhető és minőségi szakképzések és munkahelyi képzések révén való munkaerő-piaci integrálására, tekintettel arra, hogy a képzettség hiánya növelheti munkanélküliség kockázatát, az pedig növelheti a szegénység kockázatát, illetve a kirekesztettséghez, az elidegenedéshez és az önálló élet kiépítésére irányuló megghiúsult erőfeszítésekhez kapcsolódó társadalmi kihívások tömegével jár; rámutat, hogy e célból kulcsfontosságú az ESZA hozzájárulása abból a szempontból, hogy több fiatalnak nyújt segítséget az iskolában maradáshoz, valamint a munkához és a karrierhez szükséges megfelelő képzettség megszerzéséhez, illetve hogy a hátrányos csoportokhoz és kisebbségekhez tartozó gyermekeknek, többek között a fogyatékossgal élő személyeknek szóló különleges projektjei révén szélesebb körű hozzáférést biztosít a minőségi oktatáshoz; felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék megfelelő szakképzések és munkahelyi képzések kialakítását azok számára, akiknek ez a javára szolgál;
6. felszólítja a tagállamokat, hogy fogadjanak el növekedésbarát politikákat, többek között az oktatás, az egész életen át tartó tanulás, a kutatás és az innováció területére irányuló kiadások előtérbe helyezésével, mert a megszorító intézkedések önmagukban nem elégségesek a jelenlegi gazdasági válság leküzdéséhez;
7. hangsúlyozza, hogy a fiatalok foglalkoztatási helyzete nagymértékben függ az általános gazdasági helyzettől, következésképpen a fiatalok számára az oktatásból a munka világába való átlépésük során nyújtott támogatás, útmutatás, illetve a figyelemmel kísérésük alapvető fontosságú; úgy véli, hogy ezért a Bizottság az e területet érintő valamennyi jövőbeli szakpolitikai javaslatot összehangolhatná a „Mozgásban az ifjúság” és a „Több lehetőséget a fiataloknak” kezdeményezésekkel;
8. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatottság egyes régiókban még mindig 60% alatti és egyes régiók még a saját nemzeti célszámaiktól is 20–25%-kal maradnak le és ez különösen hátrányosan érinti a fiatalokat, nőket, időseket, gondozókat és fogyatékossgal élő személyeket; hangsúlyozza, hogy bizonyos válságintézkedések negatív hatást gyakorolnak a kohézióra, és alapvetően megnövelik az Unión belüli egyenlőtlenségeket; hangsúlyozza, hogy a magas kockázatnak kitett csoportok foglalkoztatásának fenntartásához, vagy

foglalkoztatási lehetőségek számukra való létrehozásához a munkahelyteremtés, a képzési lehetőségek és a munkahelymegtartás kérdéseivel foglalkozó célzott intézkedésekre van szükség; hangsúlyozza, hogy bizonyos elzárt településeken a sokadik generáció él munka nélkül, és ez különösen fenyegeti a marginalizált közösségeket;

9. rámutat, hogy a foglalkoztatási arányok továbbra is messze elmaradnak attól a 2020-ra kitűzött céltól, hogy a 20 és 64 év közötti népesség 75%-a foglalkoztatva legyen; megjegyzi, hogy míg regionális szinten nincsenek konkrét foglalkoztatási célértékek, az uniós tagállamok nemzeti célértékeket állapítottak meg maguknak, amelyeket viszont a legtöbb esetben nem értek el, mivel a pénzügyi és gazdasági válság erőteljes aszimmetrikus hatást gyakorolt a regionális munkaerőpiacokra, elsősorban Dél-Európában, ahol ezt az ifjúsági munkanélküliség szembeszökő megemelkedése kísérte;
10. kiemeli az Unión belül Észak- és Közép-Európában megfigyelt legmagasabb regionális foglalkoztatási arány és a déli régiókban jegyzett legalacsonyabb foglalkoztatási arány közötti egyenlőtlenségeket;
11. megerősíti, hogy az ún. városi paradoxon kapcsán a mutatószámok alapján fejlettek számító fővárosi régiókban sok esetben nagyobb a szegénységgel fenyegetett, anyagilag nélkülöző, leromlott környezetben és szegényes lakhatási körülmények között élő, nagyon alacsony munkaintenzitású családok száma, amelyeket kirekesztés fenyeget, illetve nagyobb az energiaszegénység; különösen az egyszülős családok, a négy- vagy többgyerekes nagycsaládok (különösen a fogyatékkal élős családtagról gondoskodók), a marginalizált közösségek tagjai vagy a nyugdíjazáshoz közel álló idős emberek esetében, akik számára nehéz az egyenlő esélyű hozzáférés biztosítása, tűnik fontosnak figyelembe venni a fizikai és infokommunikációs akadálymentesítés kérdését is, melynek megvalósulását objektív és összehasonlítható mérőszámokkal kell mérni, tekintetbe véve a demográfia kihívásokat is;
12. rávilágít, hogy az ismereteknek, valamint a fejlesztés és a növekedés terén folytatott együttműködési gyakorlatoknak a tagállamok regionális és helyi hatóságai közötti cseréje segíthet áthidalni a szakértelembeli szakadékot, valamint felkelteni a figyelmet a foglalkozási mobilitásra; úgy véli ezenkívül, hogy továbbra is támogatni kell a decentralizációt és a területi fejlesztést is, amelyek hatékony módok a jelenlegi foglalkoztatási válságból való kilábalásra;
13. úgy véli, hogy foglalkozni kell a helyi és regionális szintű demokrácia fejlesztésének előmozdításával kapcsolatos kérdéssel, ami erősebb politikai elkötelezettséget kíván meg az Unió részéről annak érdekében, hogy hozzájáruljon egy kedvező környezet létrejöttéhez, amely erősíthetné a helyi és regionális hatóságoknak a helyi lakosságot érintő munkahelyteremtés, illetve társadalmi befogadás befolyásolására és ellenőrzésére vonatkozó kapacitását; rámutat e célból, hogy a civil társadalom sokfélesége a szociális partnereknek az inkluzív növekedésre vonatkozó uniós célkitűzés elérésére irányuló folyamatba történő bevonása révén kulcsszerepet játszhat;
14. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy több munkahely teremtésének az eszközöként növeljék beruházásaikat a vállalkozói készség, a vállalkozásindítás és az önfoglalkoztatás terén, különösen mivel a kkv-k és mikro-vállalkozások biztosítják az uniós magánszektor munkahelyeinek több mint kétharmadát; úgy véli, hogy különös

figyelmet kell fordítani a regionális és a helyi szintekre; ezenkívül úgy véli, hogy a társadalomtudatos és szociális vállalkozásba történő beruházások további jó lehetőséget nyújtanak a közjavak és a közszolgáltatások által ki nem elégített szociális szükségletek teljesítésére.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	26.11.2013
A zárószavazás eredménye	+: 30 -: 1 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Alejandro Cercas, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Richard Falbr, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Csaba Őry, Konstantinos Poupakis, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Georges Bach, Jürgen Creutzmann, Jelko Kacin, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Jolanta Emilia Hibner, Sławomir Nitras

17.12.2013

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Regionális Fejlesztési Bizottság részére

az Európai Bizottságnak az EU kohéziós politikájáról szóló 7. és 8. eredményjelentéséről, valamint a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról szóló 2013. évi stratégiai jelentésről
(2013/2008(INI))

A vélemény előadója: Vilija Blinkevičiūtė

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja a Regionális Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a strukturális alapokat szabályozó rendeletek a nők és a férfiak egyenlő esélyeit és az esélyegyenlőség elvének általános érvényesítését kifejezetten a politika tervezésének és végrehajtásának keresztirányú dimenzióiként említik;
- B. mivel a nők többségben vannak a felsőfokú képzettséggel rendelkező népesség körében, ennek ellenére a férfiaknál több mint kétszer gyakrabban inaktívak maradnak (a férfiak 8,4%-ához képest a nők 21%-a az EU-28-ban 2012-ben¹), és ezen inaktivitás okaként gyakrabban említenek személyes vagy családi okokat (az esetek 21%-ában, míg a férfiak csak 0,5%-ban említenek családi okot);
- C. mivel a nők a férfiaknál jobban ki vannak téve a mélyszegénység kockázatának, és több nő, mint férfi dolgozik bizonytalan körülmények között, különösen a vidéki területeken; mivel a városi térségekben a nők helyzete egyre bizonytalanabb, elsősorban a gazdasági és pénzügyi válság következményeként;
- D. mivel míg az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a Kohéziós Politika által társfinanszírozott, a 2007–2013 közötti időszakra szóló kohéziós politikai programok értékelései szerint a tagállamok a programok létrehozásakor általában véve jól tájékozottak a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó követelményeket illetően (70%), az

---

¹ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Unemployment_statistics

értékelések arra is felhívják a figyelmet, hogy a nemek közötti egyenlőséget a problémák és a számszerűsített célkitűzések egyértelmű meghatározása révén nem integrálják hatékonyan e programokba (8% alatt); mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítására irányuló pénzügyi támogatás folyamatosan csökken¹;

1. felszólítja a tagállamokat, hogy a kohéziós politika keretében alakítsanak ki olyan programokat és fellépéseket, amelyek előmozdítják a férfiak és nők egyforma gazdasági függetlenségét egyrészt a nők számára a munkaerőpiacon és a szakképzésben való egyenlő részvétel biztosítása, másrészt a nemek közötti örökös bérszakadék, és ebből következő nyugdíjszakadék elleni mihamarabbi fellépés révén; felszólítja ezért a tagállamokat, valamint a helyi és regionális hatóságokat, hogy hozzanak konkrét intézkedéseket a nőkben rejlő lehetőségek kiaknázására, mivel ez a gazdaságélénkítés szempontjából jelentős lépésnek számít;
2. felszólítja a tagállamokat, hogy vezessék be a kohéziós politika programozási időszakába a nemek szerinti költségvetési tervezést ne csak a kifejezetten nőket célzó programok elemzésére, hanem az összes kormányprogram és -politika, illetve a források elosztására gyakorolt hatásuk, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőséghez való hozzájárulásuk vizsgálatára is;
3. felszólítja a tagállamokat, hogy fordítsanak figyelmet a költségvetési konszolidáció nőkre kifejtett esetleges későbbi hatásaira és arra, hogy a kohéziós politika hatékony végrehajtása hogyan járulhat hozzá e hatások minimalizálásához;
4. felszólítja a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy a szegénység „elnőiesedése” elleni küzdelem és a társadalmi befogadás előmozdítása érdekében alakítsanak ki innovatív intézkedéseket és programokat, amelyek elsősorban a nők legkiszolgáltatottabb csoportjaira, mint a fogyatékossgal élő nőkre, az egyedülálló anyákra, a nagycsaládos nőkre, a migráns nőkre, az erőszak áldozataivá vált nőkre, az alacsony képzettségű nőkre és a többszörös és interszekcionális hátrányos megkülönböztetés áldozataivá vált nőkre irányulnak; javasolja a kifejezetten a nőkre vonatkozó adatok gyűjtését még a programok és fellépések elindítását megelőzően, hogy célzott és hatékony választ lehessen adni a nők egyedi igényeire;
5. felszólítja a Bizottságot, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével együttműködve mutatószámok bevezetése és használata révén tökéletesítse a tagállamok jelentési rendszereit annak érdekében, hogy értékelni lehessen a kohéziós politika keretében a nemek közötti egyenlőség tényleges előmozdításához nyújtott támogatást és az eredmények mértékét; hangsúlyozza, hogy nemek szerint le kell bontani az arra vonatkozó adatokat, hogy a kohéziós politikai programok mennyire felelnek meg a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó célkitűzéseknek;
6. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék a kohéziós politikának általában, illetve a strukturális alapoknak kifejezetten a nők helyzetére kifejtett hatását annak érdekében, hogy a 2014–2020 közötti időszakra megfelelő fellépéseket és hatékony

---

¹ http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/opinions_advisory_committee/opinion_on_gender_equality_in_the_cohesion_policy_2014-2020_en.pdf

programvégrehajtást tudjanak biztosítani;

7. felszólítja a tagállamokat, hogy aktívabban használják a rendelkezésre álló meglévő uniós alapokat előmozdítandó a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmódot, illetve a családbarát, jó minőségű, megfizethető és hozzáférhető gondozási és más szociális létesítmények létrehozását; hangsúlyozza a munkavállalás és a családi élet összehangolásának fontosságát az esélyegyenlőség, valamint a munkanélküliség és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem területén;
8. sürget, hogy fordítsanak különleges figyelmet a kulturális és kreatív ágazatokra, amelyek hozzájárulnak az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez, különösen a munkahelyteremtésben; hangsúlyozza ezen ágazatok nélkülözhetetlen hozzájárulását a régiók és városok fejlődéséhez; felszólít olyan tartós intézkedések végrehajtására, amelyek előmozdítják a nőknek szóló továbbképzést ezekben az ágazatokban, továbbá annak biztosítására, hogy a nők képesítését hatékonyan hasznosítsák, és új munkalehetőségeket hozzanak létre;
9. felszólítja a tagállamokat, hogy találják meg a női munkanélküliség csökkentésének módjait annak elkerülése érdekében, hogy a nők karriercélből túlzott mobilitásra kényszerüljenek, mivel ennek közvetlen és káros hatása van a gyermekekre;
10. felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a kohéziós politikai programokban a nemek közötti egyenlőség érvényesítése terén bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	16.12.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 16 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Edit Bauer, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Livia Járóka, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Norica Nicolai, Britta Thomsen, Anna Záborská
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Izaskun Bilbao Barandica, Doris Pack, Rui Tavares, Angelika Werthmann
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Biljana Borzan, Hans-Peter Mayer

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	22.1.2014
A zárószavazás eredménye	+ : 39 - : 1 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Francesca Barracciu, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Nikos Chrysogelos, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Ovidiu Ioan Silaghi, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Justina Vitkauskaitė Bernard, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Maurice Ponga, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Richard Seeber, Peter Simon, Evžen Tošenovský, Derek Vaughan